

Súd: Okresný súd Bratislava IV
Spisová značka: 3T/80/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1419010394
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Alman
ECLI: ECLI:SK:OSBA4:2021:1419010394.14

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava IV, samosudcom JUDr. Ivanom Almanom v trestnej veci proti obžal. Q. B. P. B., na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18. mája 2021 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

1/Q. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., C. X,
t.č. vo väzbe v ÚVV Bratislava od 27.05.2019,

2/Q. Y., nar. XX.XX.XXXX v Bratislave, trvale bytom A., A. X,
t.č. ÚVTOS Bratislava,

s a u z n á v a j ú z a v i n n ý c h,

ž e

dňa 27.05.2019 okolo 06:00 hod. v Bratislave, na ul. A. Č.. X, v byte č. 5, na treťom poschodí nútili poškodeného R. V., aby sa priznal ku krádeži peňaženky patriacej B. F. a peňaženku jej vrátil, a to tak, že obžal. Q. Y. opakovane udrel päšťou poškodeného do hlavy a obžal. Q. B., keď sa následne dostavil do tohto bytu, poškodeného udrel dvakrát plochou časťou čepele mačety do zadnej časti hlavy a tiež udrel poškodeného rukou do hlavy, následne obžal. Q. Y. opakovane udrel poškodeného rukou do hlavy a zaháňal sa na poškodeného kovovým sekáčom mávajúc ním pred tvárou poškodeného, pričom poškodený utrpel tržnú ranu v záhlaví vľavo a pomliaždenie hlavy a obvinení napriek tomu, že to poškodený požadoval mu neumožnili z bytu odísť dverami a v dôsledku intenzívneho fyzického útoku obžalovaných na poškodeného a z neho vyplývajúcej obavy poškodeného o život, poškodený vzniknutú situáciu vyhodnotil tak, že mu hrozí väčšie nebezpečenstvo z konania obžalovaných ako v prípade vyskočenia z okna predmetného bytu a preto, naďalej prenasledovaný obžalovanými nachádzajúcimi sa v jeho bezprostrednej blízkosti a držiacimi v rukách obžal. Q. B. mačetu a obžal. Q. Y. sekáč, poškodený cúvol k oknu, ktoré otvoril a sadol si na parapet, pričom obžalovaní napriek takémuto konaniu poškodeného, z ktorého bol identifikovaný zámer poškodeného vyskočiť z okna, na túto situáciu nereagovali v zmysle upustenia od vytvárania nátlaku na poškodeného a následne poškodený z okna vyskočil a pri páde z tretieho poschodia na schody pri bytovom dome utrpel otras mozgu, trieštivú zlomeninu 7. hrudného stavca, zlomeninu priečných výbežkov stavcov L4, L5, trieštivú zlomeninu stavcov L1, L2, poškodenie miešnych koreňov L3-S1, zlomeninu acetábula vľavo, zlomeninu ľavej ramennej kosti, otvorenú zlomeninu oboch kostí ľavého predlaktia, v súvislosti s ktorými zraneniami bol poškodený ešte dňa 08.08.2019 imobilný, odkázaný na trvalú opatrovateľskú starostlivosť, odkázaný na lôžko, nosil plienkové nohavice, nakoľko trpel poúrazovým syndrómom tzv. cauda equina (neschopnosť sám sa vymočiť, vykonať aktívne veľkú potrebu, v dôsledku poškodenia miešnych nervov, ktoré ovládajú vyprázdňovanie) s nutnosťou mať zavedený permanentný katéter na

odvod moču z močového mechúra ako následok poranenia miechy v bedrovej oblasti a u poškodeného je predpoklad trvalých následkov vedúcich k invalidizácii poškodeného po uplynutí zákonnej lehoty jedného roka v dôsledku poruchy močenia, stolice, hybnosti ľavej končatiny, najmä členka, ľavého ramena a lakťa, ako aj určitého stupňa obmedzenia hybnosti chrbtice najmä hrudnej a bedrovej, pričom v dôsledku uvedených zranení vzniknutých pri páde bol poškodený v bezprostrednom ohrození života v prípade, ak by nebol urgentne lekársky ošetrovaný, pričom mohlo dôjsť k úplnému ochrnutiu dolnej polovice tela v dôsledku závažných zlomenín chrbtice, masívnemu krvácaniu z viacerých zlomením dlhých kostí ľavej dolnej končatiny a celkovému ťažkému šoku z polytraumy,

pričom obžal. Q. Y. tak konal napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava 4 zo dňa 20.05.2008, spis značky 3T 28/08 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 07.08.2008, spis značky 2To 69/08 uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2, písm. b/ Tr.zák.č. 300/2005 Z.z., za ktorý bol odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený dňa 13.05.2009 so skúšobnou dobou na 3 roky, pričom u obvineného bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody 04.12.2012, ktorý vykonal 12.05.2014, a tiež napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 14.08.2013, spis značky 3T 113/10 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 22.04.2014, spis značky 5To 124/13 bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák.č. 300/2005 Z.z. a odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmienene prepustený dňa 26.09.2014 so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky s probačným dohľadom v trvaní 2 roky,

pričom obžal. Q. B. tak konal napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 26.04.2010 sp.zn. 2T/44/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 01.07.2010 sp.zn. 4To/87/2010 bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.č. 300/2005 Z.z., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a tiež napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 10.04.2012 sp.zn. 2T/43/2012 právoplatným dňa 10.04.2012 bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.č. 300/2005 Z.z., za ktorý mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 26.04.2010, sp.zn. 2T/44/2010 bol zrušený,

t e d a

obžal.Q. B. a obžal. Q. Y.

spoločným konaním iného násilím a hrozbou násilia nútili, aby niečo konal a spáchali uvedený čin závažnejším spôsobom konania (so zbraňou) a uvedeným činom spôsobili ťažkú ujmu na zdraví,

č í m s p á c h a l i

obžal.Q. B. a obžal. Q. Y.

obzvlášť závažný zločin vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. a/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j ú

obžal. Q. B.

Podľa § 189 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/, § 38 ods. 5 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 17 (sedemnást') rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d/ Trestného zákona mu súd ukladá ochranné psychiatrické liečenie ústavnou formou.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu súd ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

obžal. Q. Y.

Podľa § 189 ods. 3 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m/, § 47 ods. 2 Trestného zákona na trest odňatia slobody v trvaní 25 (dvadsaťpäť) rokov.

Podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona ho súd pre výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a/ Trestného zákona mu súd ukladá trest prepadnutia veci a to zaistenej mačety a sekery.

Podľa § 73 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona mu súd ukladá ochranné psychiatrické liečenie ambulatnou formou.

Podľa § 76 ods. 1, § 78 ods. 1 Trestného zákona mu súd ukladá ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku súd zaväzuje obžalovaných Q. B. a Q. Y. spoločne a nerozdielne k náhrade škody poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., IČO: 35937874, so sídlom Bratislava, Ondavská 3 vo výške 14.505,43 eur.

o d ô v o d n e n i e :

V trestnej veci proti obžal. Q. B. P. B.. bolo na hlavnom pojednávaní vykonané kontradiktórne dokazovanie výsluchom obžalovaných Q. B. a Q. Y., prečítaním nároku poškodeného na náhradu škody, výsluchom svedka-poškodeného R. V., výsluchom svedkov B. F., W. B., N. F., výsluchom znalcov RNDr. Mgr. F. K., PhD., MUDr. K. B., doc. MUDr. Q. M., CSc., MPH, oboznámením obsahov znaleckých posudkov, oboznámením listinných dôkazov.

Zástupca Všeobecnej zdravotnej poisťovne, Mgr. V. C. sa pripojil k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody vo výške 14.505,43 eur.

Poškodený R. V. sa k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody nepripojil.

Obžalovaný Q. B. po zákonomnom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinným zo spáchania žalovaného skutku.

Uviedol, že po príchode do bytu Y. sedel poškodený v izbe bez vonkajších zranení. Y. mu povedal, že ten smrad ukradol B. peňaženku. On hneď na to zobral mačetu a udrel ňou poškodeného plochou stranou do zátylku. Y. mu nedával žiadne pokyny, on na poškodeného zaútočil sám od seba. Poškodený sa pri útokoch nebránil. On dal poškodenému celkovo asi 4 údery plochou stranou mačety a facky. Kričal na poškodeného rôzne vulgarizmy za tú peňaženku. Y. ho takisto naplocho udrel valaškou a dal takisto do tváre rany alebo facky asi 5 krát. Prvýkrát od Y. počul ako hovoril poškodenému aby sa ku krádeži priznal, až po jeho útoku na poškodeného. Poškodený po jeho útoku začal vysvetľovať že nie je zlodej a na to Y. reagoval tak, že mu hovoril, aby sa priznal. Po útokoch zo strany Y. začala poškodenému tiecť krv a Y. kázal poškodenému, aby krv utrel. On po útoku na poškodeného odložil mačetu na posteľ. Čo sa dialo v byte pred jeho príchodom nevedel, len z rozhovoru sa dozvedel, že poškodený mal zobrať nejakú peňaženku. Keď on do bytu prišiel, na stole videl nejakú peňaženku, takže si myslel, že sa peňaženka aj našla a ten útok z jeho strany na poškodeného mal byť len akousi satisfakciou za to, že tú peňaženku mal zobrať. Y. hovoril poškodenému, aby sa ku krádeži priznal a

nech neklame. Poškodený stále vysvetľoval, že nič nevzal. Y. mal valašku v ruke ale či ju mal tesne pred tým ako poškodený vyskočil z okna v ruke, to uviesť nevie. Tesne pred vyskočením poškodeného z okna sa on k nemu natáčal, mali s poškodeným očný kontakt, pohol sa smerom k poškodenému asi 10-20 cm. Y. išiel kúsok k poškodenému. Medzi bitkou ktorú poškodený dostal a jeho vyskočením ubehla doba 2-3 minúty. On už na poškodeného neútočil, neútočil na neho ani Y., len mu slovné hovoril, aby bol poškodený ticho a aby sa ku krádeži priznal.

Nevie či boli vchodové dvere do bytu zamknuté len poistkou, alebo na kľúč. Počas jeho prítomnosti v byte poškodený nežiadal aby mohol z bytu odísť.

Potom ako poškodený vyskočil z okna sa on z okna vyklonil, videl že sa poškodený na zemi hýbe a chcel ísť za ním. Y. mu otvoril dvere a pri jeho odchode z bytu mu Y. povedal, „keby dačo, ja som spal“. Potom ešte na polícii mu Y. povedal, že „keby dačo, tak som v skrini hľadal pero“.

Pokiaľ ide o uvedené okno, to bolo pôvodne zatvorené, poškodený utieral krv na parketách, potom sa postavil, zrýchlene prišiel ku oknu, okno otvoril, vysadol si na parapet a ako sedel, tak sa chrbtom prevrátil dole. Ešte ako poškodený utieral krv stále rozprával a Q. mu vtedy ešte povedal, aby s tou peňaženkou neklamal.

Obžalovaný B. uviedol, že od detstva cvičí bojové umenia, dvíha činky, boxuje, bojuje s nožmi tyčami, cez víkendy robím bodyguarda. V čase, keď prišiel do bytu Y. bol vyspatý, bol absolútne triezvy. Na poškodenom vnímal, že je pod vplyvom drog, bol spotený, mal rozšírené zrenice, vystresovaný, bol nesvoj, ale zranený nebol.

Obžalovaný Q. Y. po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že sa cíti byť nevinným zo spáchania žalovaného skutku.

Na hlavnom pojednávaní uviedol, že pred skutkom bol so B. F. a poškodeným zobrat' drogy. Po príchode do bytu B. F. hovorila, že jej chýba peňaženka. Podozrievali z krádeže poškodeného, ktorý krádež popieral. On dal poškodenému v byte dve facky, lebo stále vykrikoval. Vtedy v byte B. ešte nebol. Okolo 06.00 hod. mu telefonoval B., že sa za ním zastaví. Ako prišiel B., tak tomuto on povedal, že poškodený asi ukradol B. peňaženku. B. na to schmatol z postele mačetu a bol ako prepnutý. Poškodený zo strachu pred B. utekal na chodbu. Tam dal B. poškodenému zozadu do hlavy lípanec. On dal poškodenému facku. On potom išiel do izby a na chodbe ostal B. s poškodeným Z izby počul dva údery a keď prišiel na chodbu videl, že poškodený má natrhnuté pery a tečie mu krv. On povedal poškodenému že klame a dal mu facku. Potom išiel do izby a v skrini hľadal papier a pero. Ako čupel pri skrini poškodený cúval chrbtom k oknu a B. išiel oproti nemu so slovami "ty nevieš kto som, ty ma vôbec nepoznáš". On nevidel kto okno otvoril, ale videl, ako B. smeruje s otvorenými dlaňami oproti poškodenému. B. bol ako prepnutý. Zrazu zostalo ticho. Videl, ako B. položil mačetu na radiátor a povedal, že poškodený vyskočil.

Potom, ako boli na polícii a priviedli aj Q., tak mu hovoril, aby povedal pravdu, že on sa hral v skrini. Mačeta bola na posteli preto, lebo predtým sa chystal maľovať, vypratával veci a okrem nej boli na posteli aj rôzne iné nože. On počas incidentu nedržal v ruke žiadnu zbraň. Zaistené mačeta a sekáč boli jeho. Pokiaľ v predsúdnom konaní uvádzal, že v ruke mal sekeru, tak bol už unavený. Uviedol, že trvá na to, že poškodenému dával facky iba preto, aby nekričal. Dvere bytu počas incidentu neboli zamknuté, boli zatlačené na poistku, poškodený počas incidentu nežiadal z bytu odísť.

Poškodený bol troška divný, zvláštny, bol taký splašený, sám mu povedal, že predtým užil extázu, zapil to alkoholom a u neho si dal ešte šluka z trávy.

Na otázku, či B. vysotil V. z okna uviedol, že nie. Keď sa otočil, tak videl, že B. stál od okna asi 1,5 metra. V čase, kedy V. z okna vyskočil, bol on otočený chrbtom k nemu, hral sa v skrini.

Posledná vec, čo držal v rukách bol tomahawk čo videl aj B.. Do tej doby v rukách žiadne zbrane nemal.

Súd na hlavnom pojednávaní vykonal konfrontáciu medzi oboma obžalovanými, pri ktorej obžalovaný B. uviedol, že videl ako obžalovaný Y. udrel poškodeného niekoľkokrát buď otvorenou dlaňou, alebo zatvorenou dlaňou a párkrát ho udrel tomahawkom na plochu.

Obžalovaný Y. uviedol, že on udrel poškodeného päťkrát. Dal mu pohlavky otvorenou dlaňou. Pokiaľ B. uvádzal, že ho udrel tomahawkom, to nie je to pravda.

Obžalovaný B. zotrval na svojom tvrdení.

Obžalovaný Y. uviedol, že obžalovaný B. nekonal po ich vzájomnej dohode, alebo na základe jeho pokynov. Nekonal kvôli tej peňaženke. Ani on, ani B. poškodeného k ničomu nenútili ohľadom peňaženky. On voči poškodenému vystupoval kvôli jeho kriku a B. asi kvôli nedorozumeniu na chodbe.

Obžalovaný Y. popísal situáciu pred vyskočením poškodeného z okna tak, že on bol v izbe, tvárou otočený smerom ku skrini, v ktorej sa hral. B. išiel smerom k poškodenému. Nepočul žiadne slová. Obžalovaný B. popísal situáciu pred vyskočením poškodeného z okna tak, že on stál od poškodeného asi vo vzdialenosti 2 metre, Y. stál medzi ním a poškodeným vo vzdialenosti od poškodeného 100-150 cm. Y. v tom čase ako nadával poškodenému smeroval ku nemu, ten si otvoril okno a vyskočil. Obžalovaný Y. zotrval na svojej verzii.

Svedok-poškodený R. V. na hlavnom pojednávaní uviedol, že už v tejto veci vypovedal na polícii a na svojej výpovedi trvá.

Uviedol, že keď prišli do bytu obžalovaného Y. jedna pani hovorila, že stratila peňaženku a tak ju hľadali. Obžalovaný Y. hovoril, aby tú peňaženku dal, aby sa priznal. Na to vytiahol mačetu a vyfliaskal ho ňou po hlave. Dvere bytu boli zamknuté, on sa bál o svoj život. Potom ten Y. hovoril, že príde k nemu jeden kamarát a on mu to vysvetlí. On dostal strach z toho, že sa to bude opakovať.

Potom na byt prišiel ten druhý (B.), hneď chytil mačetu a tupou hranou ho udrel po hlave. Okrem úderu mačetou ho ešte párkrát udreli. Dostal nejaké facky alebo také niečo. Nepamätá si na slová, ktoré mu pri fyzických útokoch obžalovaní hovorili, bol v šoku. Obžalovaní ho bili, aby sa priznal. Boli tam hrozby kvôli tej peňaženke, aby ju vrátil, lebo uvidí. Obžalovaní mali v kuse v ruke mačety.

On sa po tých útokoch potreboval dostať z bytu preč, zachrániť si život, a jediná možnosť, ako odtiaľ zdrhnúť, bola cez okno. Okno bolo pootvorené čakal na vhodnú príležitosť. Nevedel že pod oknom sú schody, myslel si, že tam bude tráva.

Pokiaľ ide o postavenie obžalovaných pred jeho vyskočením z okna, Y. stál vedľa neho, neďaleko od neho, asi vo vzdialenosti 1,5 metra. B. stál ďalej, vo vzdialenosti asi 2 metre. Nespomína si, či v čase tesne pred jeho výskokom mali obžalovaní niečo v rukách. Nevie na 100% či obžalovaní pred jeho vyskočením stáli, alebo tam bol nejaký pohyb.

On si to okno potom otvoril a cez rímsu vyskočil. Snažil sa korigovať pád tak, aby nespadol na hlavu. Ku oknu šiel preto, lebo dvere boli zamknuté, neboli tam kľúče a hľadal cestu z bytu von.

Celé násilné konanie mohlo trvať pol-trištvrte hodinu. Určite počas toho, ako bol v byte hovoril, že chce ísť preč. V čase skutku bol on, ale aj všetci pod vplyvom drog, marihuany a nevie či to bola extáza alebo pervitín. Ten vplyv drogy sa u neho prejavoval asi v tom, že mal dobrú náladu, inak je on pokojný, nie je násilnícky typ. Keď prišiel do bytu obžalovaného Y., cítil sa v poriadku, bez problémov, zdravý, fit. Hoci z posudku vyplýva, že mal v sebe 4 rôzne drogy, tieto neužil všetky v uvedený deň, orálne užil trávu a ešte to, čo uviedol. Ani jedného z obžalovaných pred uvedeným skutkom nepoznal.

Dvere bytu boli zavreté, kľúče tam neboli, skúšal dvere, boli zamknuté.

Na otázku súdu na jeho súčasný zdrav svedok uviedol, že z dvoch barlí sa dostal na jednu, čakajú ho ešte minimálne 3 operácie, má spazmy, sťahy, trpí bolesťami, musí užívať lieky a injekcie, po úraze sa musel nanovo učiť chodiť, nanovo učiť chodiť na WC a všetky tieto veci. Zatiaľ mu nie je priznaný invalidný dôchodok, povedali mu, že má čakať ako mu dopadnú operácie.

Svedkyňa B. F., na hlavnom pojednávaní uviedla, že si išli vybavovať trávu a jej zmizla peňaženka. Poškodený si z toho robil srandu a potom sa to všetko strhlo a začali poškodeného biť tak, že ho mačetou udreli do hlavy. B. udrel mačetou určite raz poškodeného za to, že si z toho robil srandu. Ona ich neprosila aby poškodeného bili. Nevie presne povedať kto čo robil, ale bili ho tam. Ona potom išla preč, asi na chodbu alebo kam a potom už len niekto vykrikoval, že on vypadol alebo vyskočil.

V predsúdnom konaní svedkyňa uviedla, že v byte obžalovaného Y. došlo najskôr k útoku obžalovaného Y. na poškodeného. Y. začal poškodeného udierať päťami, aby sa priznal ku krádeži peňaženky. Potom prišiel do bytu obžalovaný B., ktorý napadol poškodeného mačetou. Jej tupou časťou udrel poškodeného dva krát do hlavy. Ona sa potom zľakla a odišla do obývačky. Po čase počula krik, že poškodený vyskočil z okna. Y. potom s priateľkou začali byť upratovať, upratovali krv poškodeného. Myslí si, že poškodený vyskočil od strachu keď vedel čo ho čaká. Obaja obžalovaní bili poškodeného aby sa priznal ku krádeži peňaženky.

Svedkyňa W. B. uviedla, že býva pod bytom, kde býva obžalovaný Y.. V inkriminovaný deň ráno okolo 06,00 hod. počula z tohto bytu buchot do nábytku a krik osôb. Z toho čo počula bolo zrejmé, že sa osoby medzi sebou bijú. Nespomína si, či počula aj nejaké volanie o pomoc. Asi o 06,15 hod. počula ako na zem vonku niečo spadlo. Potom v byte Y. nastalo ticho. Ona sa išla pozrieť z okna a počula ako niekto vonku „auká“. Zbadala ako pod oknom leží nejaký chlap, celý zakrvavený a pri ňom stál vysoký mohutný chlap. Ona to odfotovala a volala políciu.

Svedkyňa N. F. uviedla, že v inkriminovaný deň prišli do bytu, kde bývala s Y. B. F. a poškodený s tým, že B. nemala peňaženku. Y. vyšiel von pozrieť, či tam peňaženka nie je. Potom zase v byte riešili peňaženku, ona odišla do obývačky, chcela mať klud. V obývačke bola sama, mala zatvorené dvere. Po nejakom čase počula hluk ale von nevyšla. Keď neskôr vyšla z izby videla na zemi na chode krv. Y. bol nervózný a kázal jej to utrieť. Potom prišli policajti. Vie aj to, že do bytu prišiel Q. B.. Keď vyšla z obývačky nevidela v byte predmety ako nože, ani mačetu, ani sekáč. Nepočula do obývačky volanie o pomoc. Keď sa riešila peňaženka, Y. sa pýtal poškodeného kde je tá peňaženka.

Znalec RNDr.Mgr. F. K., Phd. sa na hlavnom pojednávaní odvolal na závery písomne vypracovaných znaleckých posudkov na obžalovaných z predsúdneho konania.

K osobe obžalovaného Q. Y. uviedol, že jeho rodina nevykazuje závažné znaky negatívneho sociálneho vplyvu, členovia jadrovej rodiny sú dobre sociálne adaptovaní a vytvárajú primerané zázemie k novej zmene. Povaha obvineného je určená extroverziou, flexibilný, toleruje nejasnosť, obracia sa k druhým, nepotrpí si na logickosť. Má viac ťažkostí v situáciách vyžadujúcich zvládanie. Pri konfrontácii s každodennými sociálnymi nárokmi má sklon k pocitom bezmocnosti. Často upadá do dezorganizácie. Osobnostná organizácia je menej zrelá. Tieto ťažkosti sa obvykle manifestujú v interpersonálnej sfére a prispievajú k problémom s kontrolou. Kapacita pre kontrolu stresu je znížená v dôsledku limitovaných zdrojov. Schopnosť ovládať brzdiace mechanizmy, pokiaľ ide o násilné, impulzívne konanie je za bežných okolností v norme, klesá v interpersonálnej záťaži v neprehľadných situáciách a vedie k neprimeranému správaniu. K motivačným činiteľom radíme hlavne tendenciu k zjednodušenému vnímaniu situácie a snahu o „vyriešenie“ problému s dôrazom na rýchlosť, nakoľko odklad riešenia u neho vedie k nárastu úzkosti. Prognóza ďalšieho vývoja je daná bilanciou resocializačných faktorov, ktorú znalec hodnotí ako prevažne pozitívnu so zohľadnením zníženia prísunu agresívnych impulzov v procese starnutia. Obvinený má sklony k agresívnemu a násilnému správaniu, v záťažových a konfliktných situáciách koná agresívne. Tento spôsob nie je spôsobom prevládajúcim, nakoľko agresivita nie je jadrovým zvláštnym rysom osobnosti v rozsahu, ktorý by bol rozhodujúci pre formovanie správania v snahe presadiť uspokojovanie potrieb. Všeobecná vierohodnosť osoby obvineného, ako aj špecifická vierohodnosť jeho výpovede vo vzťahu ku skutku sú znížené. Konanie opísané v uznesení o vznesení obvinenia v zmysle agresívneho pôsobenia na poškodeného bez možnosti bližšej špecifikácie konkrétneho konania znalcom je psychologicky zrozumiteľné v kontexte

poznatkov o osobnosti obvineného v súlade s diagnostickým záverom psychiatra. Motivačné pozadie skutkov, ktoré sú popísané v uznesení o vznesení obvinenia je tvorené emočnou nestabilitou, impulzívnosťou v spojitosti so snahou o naliehavé vysporiadanie sa so záťažou, ktorú predstavuje „zmiznutá peňaženka“. Za spúšťač takéhoto správania je možné považovať naplnenie potreby odstránenia záťažového faktora. Sociálna úroveň vzťahov obvineného sa vyznačuje záujmom o interakciu v kontexte extrovertovanosti a frustráciou z jeho odmietania pre zníženú sociálnu prijateľnosť s ohľadom na kriminogenézu a impulzívnosť. Interpersonálne interakcie neočakáva v pozitívnej forme. Do interakcie nevstupuje s realistickými očakávaniami. Sociálna a občianska adaptácia je narušená poznatkami o kriminogenéze s opakujúcimi sa trestami za násilnú trestnú činnosť, pričom je možné hovoriť o tendencii k lepšej prispôbivosti s ohľadom na posledné obdobie od výkonu trestu.

K osobe obžalovaného Q. B. uviedol, že jeho rodina nevykazuje závažné znaky negatívneho sociálneho vplyvu, členovia jadrovej rodiny sú dobre sociálne adaptovaní a vytvárajú primerané zázemie k novej zmene. Povaha obvineného je určená nestabilitou vo vzťahu k emočným vs. racionálnym mechanizmom pri zvládaní záťaže, celkovou nezrelosťou, vyhýbavosťou voči intenzívnym emóciám so snahami o zjednodušenie podnetov v snahe zabrániť zlyhaniu, pri zníženej kapacite pre zvládanie stresu. V záťaži, resp. novej situácii sa prejavuje direktívne, aby znížil pravdepodobnosť vlastného zlyhania, jeho schopnosť prispôbovania sa je limitovaná zvýšenou aspiračnou úrovňou a nárokmi na svoje okolie, schopnosti tolerancie sú znížené. Schopnosť ovládať brzdiace mechanizmy, pokiaľ ide o násilné, impulzívne konanie je za bežných okolností v norme, klesá v interpersonálnej záťaži v neprehľadných situáciách. Prognóza ďalšieho vývoja je daná bilanciou resocializačných faktorov, ktorú znalec hodnotí ako prevažne pozitívnu so zohľadnením zníženia prísunu agresívnych impulzov v procese starnutia. Agresivita nie je jadrovým zvláštnym rysom osobnosti v rozsahu, ktorý by bol rozhodujúci pre formovanie správania v snahe presadiť uspokojovanie potrieb. Vo vzťahu k agresívnemu správaniu je významná znížená kvalita kontroly pri skreslenej sociálnej percepcii v dôsledku zníženej kvality vyhodnocovania podnetov, napriek primeranému stavu poznávacích funkcií. Správanie spojené s vybitím agresívnych impulzov je často nekontrolované a neprimerané, takto je možné hovoriť o sklonoch k agresívnemu, násilnému správaniu, napriek tomu, že jeho intenzita sa

znižuje postupujúcim vekom. K agresívnemu správaniu prispieva projekcia hostility, ako postoja k sociálnemu okoliu a zvýšený podiel snáh o dosiahnutie menej realistických cieľov v kontexte nadmernej ašpiračnej úrovne. V záťažových a konfliktných situáciách môže konať vyhýbavo v snahe vyhnúť sa nezvládnutým agresívnym impulzom, alebo direktívne pre dosiahnutie ovládnutia situácie ako obrany voči pocitom zlyhania. Všeobecná vierohodnosť osoby obvineného, ako aj špecifická vierohodnosť jeho výpovede vo vzťahu ku skutku sú znížené. Konanie opísané v uznesení o vznesení obvinenia v zmysle agresívneho pôsobenia na poškodeného bez možnosti bližšej špecifikácie konkrétneho konania znalcom je psychologicky zrozumiteľné v kontexte poznatkov o osobnosti obvineného v súlade s diagnostickým záverom psychiatra. Motivačné pozadie skutkov, ktoré sú popísané v uznesení o vznesení obvinenia je tvorené emočnou nestabilitou, v spojitosti s nízkou kapacitou pre zvládanie interpersonálnej záťaže s následným impulzívnym konaním. Za spúšťač takéhoto správania je možné považovať naplnenie potreby o direktívne ovládnutie situácie, ktorú ako neprehľadnú a zložitú nesprávne vyhodnotí. Sociálna úroveň vzťahov obvineného sa vyznačuje nízkou emočnou angažovanosťou a obrannou vyhýbavosťou. Sociálna a občianska adaptácia je narušená poznatkami o kriminogéze s opakujúcimi sa trestami za násilnú trestnú činnosť, pričom je možné hovoriť o tendencii k lepšej prispôsobivosti s ohľadom na posledné obdobie od výkonu trestu.

Znalkyňa MUDr. K. B. sa na hlavnom pojednávaní odvolala na závery písomne vypracovaných znaleckých posudkov na obžalovaných z predsúdneho konania.

K osobe obžalovaného Q. Y. uviedla, že u neho nebola zistená duševná choroba, porucha alebo porucha psychotického charakteru. U obvineného bola zistená porucha osobnosti, ktorá je abnormne formovaná v popredí s rysmi nezrelosti, histriónstva, nedostatočnej sebareflexie, emočnej nestability, impulzivity, sklonsmi k impulzívnym konaniam v zmysle hetero a autoagresivity, s nízkou frustračnou toleranciou, reagujúcou na záťaž impulzívne až explozívne. V čase spáchania trestného činu boli ovládacie schopnosti obvineného čiastočne znížené, forenzne nevýznamne, rozpoznávacie schopnosti boli neporušené. V čase spáchania skutku podľa autoanamnestických údajov nebol pod vplyvom alkoholu, omamnej a psychotropnej látky. Spúšťačom jeho impulzívného konania je polymorfná porucha osobnosti s rysmi nezrelosti histriónstva, impulzivity disociality, emočnej lability, zníženej frustračnej tolerancie, nízkej empatie a sebareflexie. Obvinený v čase skutku vedel rozpoznať závažnosť a nebezpečnosť situácie. Obvinený bol a je aj v súčasnosti schopný chápať zmysel trestného konania. Obvinený je pre spoločnosť nebezpečný z hľadiska poruchy osobnosti. Keďže ide o celoživotnú charakteristiku osobnosti, ktorá je riziková aj do budúcnosti v zmysle dopúšťania sa obdobného maladaptívneho konania, vhodné je nariadenie ochrannej psychiatrickej liečby ambulantnou formou. Znalkyňa u obvineného nezistila závislosť od alkoholu. Zistila u neho škodlivé užívanie marihuany bez vzniku somatickej a psychickej závislosti. Znalkyňa na hlavnom pojednávaní dodala, že u poruchy osobnosti sú liečiteľné symptómy tejto poruchy ako napríklad sklony k depresii, sklony k agresivite, impulzivite, prípadne sklony k užívaniu drog.

K osobe obžalovaného Q. B. uviedla, že tento v čase spáchania skutku netrpel žiadnym ochorením z okruhu endogénnych a exogénnych psychóz. Obvinený trpel zmiešanou poruchou osobnosti s črtami impulzivity, explozivity, isuficiencie vyšších citov, vôľovej slabosti, zníženej frustračnej tolerancie, nedostatku empatie a sebareflexie. V čase spáchania skutku taktiež trpel syndrómom závislosti od marihuany. Vzhľadom na štruktúru osobnosti obvineného ovládacia zložka konania v inkriminovanom čase bola čiastočne znížená, forenzne nepodstatne. Rozpoznávací zložka bola zachovaná. Obvinený mohol v čase spáchania skutku rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť. Obvinený je schopný chápať zmysel trestného konania. Z medicínskeho hľadiska je pobyt obvineného na slobode pre spoločnosť nebezpečný, poruchy správania vyžadujú psychiatrické a psychologické vedenie ako aj sledovanie za účelom redukcie agresívneho správania, zlepšenie sebakontroly a zlepšenie sociability. Vzhľadom k poruche osobnosti, poruchám správania a závislosti od marihuany znalkyňa navrhuje uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou. Znaleckým vyšetrením nebola u obvineného zistená závislosť od alkoholu, bola u neho zistená kompletne rozvinutá závislosť od marihuany. Na hlavnom pojednávaní dodala, že ak by bol obvinený na slobode je dôvodný predpoklad, že by liečbu nerešpektoval. Ústavná liečba by mala u obvineného B. väčší efekt.

Znalec doc.MUDr. Q. M., CSc.,MPH sa na hlavnom pojednávaní odvolal na závery písomne vypracovaného znaleckého posudku, kde uviedol, že amfetamín a metamfetamín spôsobujú celkové povzbudenie organizmu, zvyšujú duševný a telesný výkon, odstraňujú únavu, urýchľujú myslenie, uľahčujú asociácie, zvyšujú zhovorčivosť, dodávajú pocit sily a energie. Vyššie dávky použité jednorazovo

alebo kumulatívne môžu mať halucinogénny efekt. Pri perorálnom požití nastupuje účinok amfetamínu a metamfetamínu do 30 minút a trvá rádo vo hodiny. Počas metabolizmu sa pohybuje okolo 9 hodín. Pôsobí obvykle do 12 hodín, pri požití vyšších alebo opakovaných dávok sa účinok predlžuje až na 24 až 48 hodín. Všeobecne v akútnej fáze intoxikácie amfetamínom a metamfetamínom je typické precenenie vlastných schopností, strata kritiky, nesústredenosť, neklud a nervozita, podráždenosť, agresivita, hromadenie chýb, je zvýšená citlivosť na oslnenie.

Kanabinoidy sú prírodné drogy s halucinogénnym účinkom. Účinok je sprostredkovaný väzbou na špecifické receptory pre endogénne kanabinoidy, ktoré spôsobujú eufóriu a uvoľnenie. Medzi krátkodobé účinky kanabinoidov patrí sucho v ústach,

hlad, zmena vnímania času, poruchy krátkodobej pamäte, stavy zmätenosti, neprijemné obsedantné myšlienky, zhoršenie motoriky, zhoršenie úsudku, pozornosti, predĺženie reakčného času v dobe intoxikácie (pretrváva 24 - 48 hodín po jej odznení), intoxikácia s úzkostným rázom až panický atak, psychotické prežitky, halucinácie, akcelerácia akcie srdca. Obvyklý spôsob aplikácie je fajčenie, menej často užitie per os (ústami). Pri fajčení účinok nastupuje bezprostredne, vrcholí behom 20 minút a odznieva do 3 hodín. Pri požití per os je vstrebanie pomalé, nepravidelné, prvé príznaky sa dostávajú do 30 minút a vrchol po 1-5 hodinách. Laboratórne sa stav ovplyvnenia kanabinoidmi dokazuje analýzou vzorky krvi a dôkazom aktívnej komponenty THC. Aktívny THC je možné v krvi dokázať krátko po požití drogy, pri väčšej dávke veľmi citlivou metódou asi po dobu 6 hodín. V moči je možné pri jednorazovom alebo príležitostnom užívaní dokázať THC aj po 3 a viac dňoch.

Z vyšetrených okolností vyplýva, že poškodenému pri prijíme, v rámci laboratórných vyšetrení, o 07.10 hod. mu v krvi nebola zistená prítomnosť etanolu, v moči mu bola orientačným semikvantitatívnym stanovením zistená pozitivita amfetamínu/metamfetamínu, kanabinoidov a MDA, v prípade skriningového testu mohlo ísť o falošnú - skríženú pozitivitu s metamfetamínom. Pre potvrdenie prítomnosti zistených látok a stanovenie ich koncentrácie vo vyšetrovanom materiáli je nutné vyšetrenie konfirmačnou (potvrdzujúcou) metódou založenou na inom princípe, pričom nemocničné laboratórium takouto metódou nedisponuje.

Pre stanovenie diagnózy ovplyvnenia resp. posúdenie stupňa ovplyvnenia osoby psychoaktívnou látkou je nevyhnutné vyšetriť vzorku krvi špecifickou metódou. Na základe vyšetrenia moču nie je možné vyjadrovať sa k ovplyvneniu osoby psychoaktívnou látkou. Pozitívny výsledok vyšetrenia moču vo všeobecnosti poukazuje na skutočnosť, že psychoaktívna látka bola požitá. Nepoukazuje na množstvo, ani čas požitia psychoaktívnej látky, ani na skutočnosť, či sa psychoaktívna látka v čase odberu nachádza v krvi vyšetrovanej osoby.

Účinky psychoaktívnych látok na ľudský organizmus sú individuálne a ovplyvnené viacerými faktormi, najmä celkovým fyzickým a psychickým stavom organizmu. Dôležitým faktorom je aj anamnéza jedinca, či požíva psychoaktívne látky výnimočne alebo dlhodobo a je u neho vyvinutá tolerancia na psychoaktívnu látku. Rovnaké množstvo psychoaktívnej látky pôsobí rôzne v rôznom čase aj na ten istý organizmus. Posudzovanie nie je možné len na základe koncentrácie psychoaktívnej látky v krvi. Najobjektívnejšie je možné posúdiť účinky psychoaktívnej látky vykonaním klinického, najoptimálnejšie psychiatrického vyšetrenia osoby v čase bezprostredne po predmetnom skutku, prípadne v kombinácii s údajom o koncentrácii psychoaktívnej látky v krvi zistenom vyšetrením špecifickou metódou. Účinok psychoaktívnej látky na ľudský organizmus závisí aj od množstva požitej látky a koncentrácie účinnej látky v požitej droge. Koncentráciu účinnej látky v droge je možné určiť len chemickou analýzou, nie na základe zistenej koncentrácie v biologických materiáloch osoby.

Zhrnutím v posudku znalec konštatuje, že vo vzorke moču poškodeného bola zistená pozitivita amfetamínu/metamfetamínu a kanabinoidov. Tento výsledok nepoukazuje na množstvo ani na čas požitia psychoaktívnej látky, ani na skutočnosť, či sa psychoaktívna látka v čase odberu nachádza v krvi vyšetrovanej osoby. Na základe vyšetrenia moču nie je možné sa vyjadriť k prítomnosti a množstvu drog, resp. omamných a psychotropných látok v tele poškodeného dňa 27.05.2019 okolo 06.00 hod. Koncentráciu účinnej zložky v droge je možné určiť len chemickou analýzou danej drogy.

V posudzovanom prípade nie je možné spätne určiť, či bol menovaný v čase útoku na jeho osobu ovplyvnený psychoaktívnou látkou/látkami. V lekárskej správe nie je zmienka o skutočnosti, že by menovaný v čase prijímania na hospitalizáciu javil známky ovplyvnenia psychoaktívnou látkou.

Súd po splnení zákonných podmienok prečítal na hlavnom pojednávaní obsahy znaleckých posudkov. MUDr. T. B., MPH sa vo svojom znaleckom posudky vyjadroval k zraneniam, ktoré poškodený v čase skutku utrpel. Znalec uviedol, že poškodený v dôsledku pádu z výšky utrpel otras mozgu, trieštvú zlomeninu 7. hrudného stavca, zlomeninu priečných výbežkov stavcov L4, L5, trieštvú zlomeninu stavcov L1, L2, poškodenie miešnych koreňov L3-S1, zlomeninu acetábula vľavo, zlomeninu ľavej

ramennej kosti, otvorenú zlomeninu oboch kostí ľavého predlaktia, v súvislosti s ktorými zraneniami bol poškodený ešte dňa 08.08.2019 imobilný, odkázaný na trvalú opatrovateľskú starostlivosť, odkázaný na lôžko, nosil plienkové nohavice, nakoľko trpel poúrazovým syndrómom tzv. cauda equina (neschopnosť sám sa vymočiť, vykonať aktívne veľkú potrebu, v dôsledku poškodenia miešnych nervov, ktoré ovládajú vyprázdňovanie) s nutnosťou mať zavedený permanentný katéter na odvod moču z močového mechúra ako následok poranenia miechy v bedrovej oblasti a u poškodeného je predpoklad trvalých následkov vedúcich k invalidizácii poškodeného po uplynutí zákonnej lehoty jedného roka v dôsledku poruchy močenia, stolice, hybnosti ľavej končatiny, najmä členka, ľavého ramena a lakťa, ako aj určitého stupňa obmedzenia hybnosti chrbtice najmä hrudnej a bedernej, pričom v dôsledku uvedených zranení vzniknutých pri páde bol poškodený v bezprostrednom ohrození života v prípade, ak by nebol urgentne lekársky ošetrený, pričom mohlo dôjsť k úplnému ochrnutiu dolnej polovice tela v dôsledku závažných zlomenín chrbtice, masívnemu krvácaniu z viacerých zlomením dlhých kostí ľavej dolnej končatiny a celkovému ťažkému šoku z polytraumy. Doba liečby o najzávažnejších zranení je 2 mesiace s následnou intenzívnou ústavnou rehabilitáciou trvajúcou jeden mesiac. Poškodený okrem toho utrpel aj zranenia spôsobené inou osobou a to tržná rana v záhlaví vľavo a pomliaždenie hlavy - povrchové po úderoch tupým predmetom s pozdĺžnou hranou. Poranenie tváre nie je v žiadnej správe vydokladované odbornými nálezmi, nie je možné sa k nim vyjadriť, ale ak boli, tak poškodeného nijako zvlášť neobmedzovali. Intenzita a sila útoku na hlavu poškodeného bola vedená inou osobou niekoľkými silnými údermi jednak tupým predmetom s tupou hranou, úder bol silný, nie však s maximálnou silou, nakoľko vtedy by prišlo veľmi pravdepodobne k prasknutiu lebečných kostí a nebezpečnému krvácaniu do mozgu, čo nenastalo. Aj ostatné údery inej osoby tupohranatým predmetom na hlavu vo vlasatej časti boli silné, nie však s maximálnou silou. Pravdepodobné údery do tváre boli zrejme dlaňou alebo zatvorenou pästou, neboli vedené maximálnou silou, ale boli tiež silné. Zranenia mohli vzniknúť spôsobom, ako ich popísal poškodený vo svojej výpovedi.

Súčasťou znaleckého posudku sú aj lekárske správy podľa ktorých bol moč poškodeného pozitívny na kanabinoidy, amfetamín, metamfetamín, MDA, jednalo sa však len o orientačné semikvantitatívne stanovenie, je nutná konfirmná chromatografická metóda, pričom laboratórium konfirmáciu drog chromatografickou metódou nerobí. Napriek tomuto poškodený pri vyšetrení odpovedal na otázky adekvátne.

Z posudkov kriminalistického ústavu vyplýva, že na biologických stopách zaistených v byte obžalovaného Y. bola zaistená DNA zhodná s DNA poškodeného V.. Na rukoväti zaistenej sekery bola zistená DNA a jej profil je kombináciou profilu DNA porovnávacej vzorky buklárneho výteru označenej „Q. Y.“ a ešte minimálne jednej ďalšej osoby. Inak z posudkov nič podstatné nevyplýva.

Z listinných dôkazov súd oboznámil doklady k spôsobenej škode, ktoré preukazujú uplatnený nárok poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovne na náhradu škody vo výške 14.505,43 eur. Z oboznámenej fotografie je zrejmé, že poškodený leží na schodoch na chrbte, jeho tričko v prednej časti je zakrvavené, zakrvavená je aj jeho tvár, krvavé stopy sa nachádzajú aj na zemi a nad poškodeným stojí druhý muž. Súd oboznámil aj protokol o ohliadke miesta činu z ktorej vyplýva, že v byte obžalovaného Y. boli zaistené krvné stopy okrem iného aj na okennom ráme a parapete okna, na handre v kúpeľni, za práčkou

boli nájdená mačeta a sekera. Súd oboznámil prepis hovoru z ktorého vyplýva, ako svedkyňa B. hlásila udalosť na políciu. Súd oboznámil lekárske správy o zraneniach poškodeného, ktoré sú súčasťou vypracovaného znaleckého posudku MUDr. B.a. Z registra trestov a posudkov na obžalovaných vyplýva, že obžalovaný Q. Y. bol sedemkrát súdne trestaný, dva krát bol postihnutý za spáchanie priestupku. Obžalovaný Q. B. bol osemkrát súdne trestaný, nebol postihnutý za spáchanie priestupku.

Súd oboznámil súdne rozhodnutia a súdne spisy o predchádzajúcich odsúdeniach oboch obžalovaných. Obžalovaný Q. Y. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava 4 zo dňa 20.05.2008, spis značky 3T 28/08 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 07.08.2008, spis značky 2To 69/08 uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2, písm. b/ Tr.zák.č. 300/2005 Z.z., za ktorý bol odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmiennečne prepustený dňa 13.05.2009 so skúšobnou dobou na 3 roky, pričom u obvineného bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody 04.12.2012, ktorý vykonal 12.05.2014.

Obžalovaný Q. Y. bol rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 14.08.2013, spis značky 3T 113/10 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 22.04.2014, spis značky 5To 124/13 bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák.č. 300/2005 Z.z.

a odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmienečne prepustený dňa 26.09.2014 so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky s probačným dohľadom v trvaní 2 roky, Obžalovaný Q. B. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 26.04.2010 sp.zn. 2T/44/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 01.07.2010 sp.zn. 4To/87/2010 bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.č. 300/2005 Z.z., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom tento rozsudok bol v časti výroku o treste neskôr zrušený nasledujúcim rozsudkom.

Obžalovaný Q. B. bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 10.04.2012 sp.zn. 2T/43/2012 právoplatným dňa 10.04.2012 bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.č. 300/2005 Z.z., za ktorý mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 26.04.2010, sp.zn. 2T/44/2010 bol zrušený.

Súd na hlavnom pojednávaní zamietol návrh obhajoby na doplnenie dokazovania o vykonanie znaleckého skúmania duševného stavu poškodeného, pribratie psychológa a pribratie iného znalca z odboru toxikológie a zistenie koľko času strávil obžalovaný B. v byte Y..

Súd vykonal znalecké dokazovanie pribratím znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie súdne lekárstvo (toxikológia, alkoholológia, sérohematológia) na základe pokynu odvolacieho súdu. O správnosti záverov znalca súd nemá žiadne pochybnosti. Tento len potvrdil správnosť úvah prvostupňového súdu uvedených už v rozsudku zo dňa 29.5.2020. Súd nezistil žiadny objektívny dôvod na priberanie nového znalca. Nebol produkovaný žiadny objektívny dôkaz, ktorý by preukazoval potrebu priberania znalca z odvetvia psychiatrie na vyšetrenie duševného stavu poškodeného, alebo psychológa na hodnotenie osoby poškodeného. K takémuto záveru nedospel ani odvolací súd. Súd nepovažuje za potrebné, ani podstatné pre rozhodnutie v danej veci aby zisťoval, či obžalovaný B. bol v byte Y. v čase spáchania skutku 5 minút, 10 minút, alebo viac minút. Takýto časový údaj nemá žiadny vplyv na posúdenie skutkových ani právnych okolností prípadu.

Súd nezistil ani žiadne porušenie práva na obhajobu obžalovaného B. v predsúdnom konaní. Tomuto bola ako obhajkyňa ustanovená JUDr. Katarína Chalková, ihneď ako vznikli dôvody na nutnú obhajobu obžalovaného, ktorá sa v predsúdnom konaní zúčastnila výsluchu obžalovaného B. dňa 09.10.2019, podávala opravné prostriedky v prospech obvineného B., zúčastnila sa výsluchu svedka Mgr. V.a C.a dňa 25.10.2019. Substitučne zastúpila ustanovenú obhajkyňu na výsluchu R. V. dňa 19.6.2019 a pri oboznámení s výsledkami vyšetrenia dňa 06.11.2019 JUDr. Chvojková, pričom obžalovaný B. voči tomu nemal pripomienky a takúto substitúciu nenamietal, ani nežiadal zopakovať predmetné úkony s ustanovenou obhajkyňou. Ani odvolací súd nezistil žiadne porušenia práva na obhajobu obžalovaného B. ako v predsúdnom konaní, tak v konaní pred súdom prvého stupňa.

V predmetnej veci bolo vykonané dokazovanie všetkými dostupnými a vykonateľnými dôkazmi. Po ich vykonaní súd tieto vyhodnotil jednotlivo aj v ich súhrne a dospel k záveru, že obžalovaní svojim konaním naplnili všetky znaky žalovanej skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v spojení s § 138 písm. a/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona.

Obžalovaný Q. B. priznal, že na poškodeného zaútočil a štyri krát ho udrel mačetou a dal mu facky, kričal na neho vulgarizmy a to všetko pre uvedenú peňaženku. Potvrdil, že predmetom konfliktu bolo to, že spoluobžalovaný Y. podozrieval poškodeného z krádeže peňaženky a žiadal ho, aby sa k tejto krádeži priznal.

Obžalovaný B. vo svojej výpovedi usvedčil aj spoluobžalovaného Y. zo spáchania žalovaného skutku, kedy uviedol, že Y. poškodeného udrel valaškou a dal mu do tváre rany alebo facky asi 5 krát. Počul Y. ako hovoril poškodenému aby sa ku krádeži priznal. Potvrdil, že po útoku Y. na poškodeného tomuto začala tiecť krv. Potvrdil aj to, že tesne pred vyskočením poškodeného z okna obaja obžalovaní boli v miestnosti s poškodeným a obaja boli otočení k poškodenému, pričom Y. smeroval k poškodenému.

Súd k obžalovanému B. konštatuje, že tento musel vedieť pred útokom na poškodeného, že tento je podozrivý z krádeže peňaženky a že sa nechce ku krádeži priznať. Vyplýva to z ostatných vykonaných dôkazov. Súd spochybňuje tvrdenie obžalovaného B., že hneď po príchode do bytu Y. napadol poškodeného bez toho, aby tento útok spájal s odcudzenou peňaženkou. Obžalovaný B. musel mať informáciu od Y. o podozrení z odcudzenia peňaženky poškodeným, musel si zadovážiť v byte mačetu,

musel sa na útok na poškodeného pripraviť a počas toho musel vnímať rozhovor Y. s poškodeným. Musel teda vedieť o tom, že Y. žiada aby sa poškodený priznal ku krádeži, čo on odmietal a svojim príspevkom fyzického útoku na poškodeného tohto nútil, aby sa ku krádeži peňaženky doznal. Je nelogické, aby obžalovaný B. napadol a zbil poškodeného bez toho, aby nevedel dôvod prečo to má urobiť.

Obžalovaný Q. Y. priznal, že poškodeného podozrieval z krádeže peňaženky, ktorý túto krádež popieral. Priznal, že poškodeného napadol, dal mu dve facky, ale poprel, že by to bolo kvôli peňaženke, bolo to pred príchodom B. a bolo to preto, lebo poškodený kričal. Toto jeho tvrdenie je nelogické a vyvrátené výpoveďou spoluobžalovaného B. a poškodeného. Následne uviedol, že poškodenému dal on sám ešte dve facky, pričom to bolo preto, lebo poškodený klamal.

Vo svojej výpovedi usvedčil spoluobžalovaného B. z toho, že tento pred tým, ako napadol poškodeného vedel o dôvode jeho napadnutia, lebo mu povedal, že poškodený mal ukradnúť uvedenú peňaženku. Potvrdil, že spoluobžalovaný B. napadol a udrel poškodeného mačetau a potvrdil, že poškodený mal zo B. strach.

Tvrdenie obžalovaného Y., že pri útoku na poškodeného nepoužil sekeru je vyvrátené výpoveďou spoluobžalovaného B., výpoveďou poškodeného. Z ohliadky

miesta činu vyplýva, že aj mačeta aj sekera boli nájdené spolu v kúpeľni, museli byť teda spolu aj použité. Z posudku kriminalistického ústavu vyplýva, že na sekere bola zistená aj DNA obžalovaného Y..

Tvrdenie obžalovaného Y., že tesne pred vyskočením poškodeného bol sklonený a otočený ku skrini je jednoznačne vyvrátené výpoveďou spoluobžalovaného B. a poškodeného. Jednoznačne bolo preukázané, že tesne pred vyskočením poškodeného smeroval Y. k poškodenému a participoval na vytvorení atmosféry strachu a obavy zo smrti, ktoré musel poškodený z útoku oboch spoluobžalovaných mať.

Poškodený R. V. jednoznačne uviedol, že obžalovaný Y. ho nútil, aby sa priznal ku krádeži peňaženky, ktorú nespáchal. Za týmto cieľom na neho vytiahol mačetau a vyfliaskal ho ňou po hlavu. Poškodený uviedol, že Y. vytváral v byte atmosféru strachu tým, že zamkol dvere bytu a tvrdil, že príde jeho kamarát (B.), ktorý mu to „vysvetlí“. Poškodený potvrdil, že obžalovaný B. participoval na uvedenom toku tým, že ho udrel mačetau a dal mu ja facky. Jednoznačne uviedol, že obaja obžalovaní ho bili, aby sa priznal. Boli tam hrozby kvôli tej peňaženke, aby ju vrátil, lebo uvidí. Obžalovaní pritom mali v kuse v ruke mačety. Poškodený popísal ako vnímal celú situáciu v byte. Uviedol, že mal strach, potreboval sa dostať z bytu preč a zachrániť si život. Jediná možnosť, ako odtiaľ ujsť, bola cez okno.

Poškodený popísal aj postavenie oboch obžalovaných tesne predtým, ako vyskočil z okna, pričom toto popísal zhodne s tvrdením obžalovaného B. a usvedčil obžalovaného Y. z klamstva v tomto smere.

Svedkyňa B. F., potvrdila, že poškodeného obaja obžalovaní bili kvôli tomu, aby sa poškodený priznal ku krádeži peňaženky. Potvrdila aj to, že ho udreli mačetau do hlavy.

Svedkyňa N. F. potvrdila, že v byte bol konflikt kvôli peňaženke. Potvrdila, že v byte bol buchot a krv, ktorá svedčila na útok na poškodeného. Potvrdila nervozitu obžalovaného Y. a potvrdila aj to, že sa tento pýtal poškodeného na predmetnú peňaženku.

Svedkyňa W. B. nič podstatné k veci neuviedla.

Z posudku kriminalistického ústavu vyplýva, že zaistenú sekeru musel v rukách držať obžalovaný Y., čím je vyvrátené jeho tvrdenie, že v rukách nemal žiadne zbrane. Z ohliadky miesta činu vyplýva, že v byte obžalovaného Y. bola nájdená krv poškodeného, teda musel tam dostať bitku a musel krváčať ešte pred svojim vyskočením z okna. Bolo preukázané, že zaistená mačeta a sekera sa nachádzali v kúpeľni, za práčkou, teda na mieste kde sa ich niekto snažil ukryť, čo svedčí tomu, že boli použité pri spáchaní žalovaného skutku.

Rozsah spôsobených zranení poškodenému a mechanizmus ich vzniku bol jednoznačne zistený a zdokumentovaný lekáarskymi správami a znaleckým dokazovaním, z ktorých vyplýva, že charakter zranení u poškodeného majú intenzitu ťažkej ujmy na zdraví v zmysle Trestného zákona, poškodený bol priamo ohrozený na živote, bol po dobu viac ako 42 dní výraznou mierou obmedzovaný v obvyklom spôsobe života a poškodené boli u neho aj životne dôležité orgány - stavce chrbtice.

Nebol produkovaný žiadny objektívny dôkaz o tom, že by poškodený bol v čase spáchania skutku ovplyvnený psychoaktívnymi látkami a že táto skutočnosť mala vplyv na jeho konanie. Akékoľvek tvrdenia o tom, že poškodený vyskočil z okna preto, lebo bol pod vplyvom psychoaktívnych látok je len

dohodom a špekuláciou bez patričnej opory vo vykonaných dôkazoch. Celkom jednoznačne sa k tomu vyjadril, znalec doc.MUDr.Q.

M., CSc.,MPH, ktorý vo svojom posudku a svojej výpovedi v plnom rozsahu potvrdil správnosť úvah prvostupňového súdu z predchádzajúceho konania.

Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že obaja obžalovaní v byte vytvorili atmosféru strachu, kedy na poškodeného útočili v značnej fyzickej prevahe, so zbraňami, spôsobili mu otvorené krvácajúce zranenia, v útoku pokračovali, ich konanie gradovalo a jednoznačne u poškodeného vyvolali objektívnu obavu o jeho život. Nakoľko bol poškodený pri stene s oknom, v úteku dverami mu bránili obaja obžalovaní, ktorí sa k nemu blížili, poškodený v obave o svoj život volil jedinou možnú cestu úniku a to cez okno. Tým je jednoznačne preukázaná aj príčinná súvislosť medzi násilným konaním obvinených a spôsobeným následkom - zraneniami, ktoré poškodený utrpel pri páde z okna.

Zo znaleckých posudkov znalcov z odboru psychiatrie a psychológie vyplýva, že konanie, ktoré je obžalovaným kladené za vinu je psychologicky zrozumiteľné, dá sa pochopiť s prihliadnutím na charakter ich osobností. Všeobecná vierohodnosť obžalovaných, ako aj špecifická vierohodnosť ich výpovedí sú znížené. Neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by zbavovali obžalovaných trestnej zodpovednosti za ich konanie. Pobyť oboch obžalovaných na slobode je pre spoločnosť nebezpečný.

Po vyhodnotení vykonaných dôkazov musí súd jednoznačne konštatovať, že obaja obžalovaní za použitia fyzického násillia, použitím zbrane nútili poškodeného, aby sa priznal ku krádeži peňaženky. Obaja obžalovaní spoločne vytvorili v byte obžalovaného Y., ktorého dvere boli zamknuté takú situáciu, v ktorej sa poškodený dôvodne domnieval, že je priamo ohrozený na živote, že útok obžalovaných v značnej fyzickej prevahe na jeho osobu bude pokračovať, že mu hrozí zo strany obžalovaných pri použití zbraní, ktoré držali v rukách taká vážna ujma na zdraví a také ohrozenie života, že nemal inú možnosť ako zvoliť zúfalý útek cez okno a radšej z okna vyskočil riskujúc svoje zdravie, než by sa mal ďalej nechať lynčovať obžalovanými v uzavretom byte. Obaja obžalovaní mali možnosť upustiť od fyzického ataku voči poškodenému a aj verbálne ho uistiť, že v útoku nebudú pokračovať, keď videli, že poškodený ide k oknu a ide z okna vyskočiť, ale neurobili tak.

Podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona sa zločinu vydierania dopustí ten, kto iného násillím, hrozbou násillia alebo hrozbou inej ťažkej ujmy núti, aby niečo konal, opomenul alebo trpel a uvedený čin spácha závažnejším spôsobom konania a spôsobí ním ťažkú ujmu na zdraví alebo smrť.

Podľa § 138 písm. a/ Trestného zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu so zbraňou.

Podľa § 122 ods. 3 Trestného zákona trestný čin je spáchaný so zbraňou, ak páchatel' alebo s jeho vedomím niektorý zo spolupáchatel'ov použije zbraň na útok, na prekonanie alebo zamedzenie odporu alebo ju má na taký účel pri sebe; zbraňou sa rozumie, ak z jednotlivého ustanovenia nevyplýva niečo iné, každá vec, ktorou možno urobiť útok proti telu dôraznejším. Trestný čin je spáchaný so zbraňou aj vtedy, ak páchatel' použije napodobeninu zbrane alebo ju má pri sebe s úmyslom, aby bola považovaná za pravú.

Podľa § 122 ods. 7 Trestného zákona trestný čin je spáchaný násillím, ak páchatel' použije na jeho spáchanie fyzické násillie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchatel' uviedol do stavu bezbrannosti ľst'ou, alebo ak páchatel' použil násillie proti veci iného.

Podľa § 123 ods. 3 písm. e/, písm. i/ Trestného zákona ťažkou ujmov na zdraví sa na účely tohto zákona rozumie len vážna porucha zdravia alebo vážne ochorenie, ktorou je poškodenie dôležitého orgánu a porucha zdravia trvajúca dlhší čas.

Podľa § 123 ods. 4 Trestného zákona poruchou zdravia trvajúcou dlhší čas sa na účely tohto zákona rozumie porucha, ktorá si objektívne vyžiadala liečenie, prípadne pracovnú neschopnosť v trvaní najmenej štyridsaťdva kalendárnych dní, počas ktorých závažne ovplyvňovala obvyklý spôsob života poškodeného.

Podľa § 20 Trestného zákona ak bol trestný čin spáchaný spoločným konaním dvoch alebo viacerých páchatel'ov (spolupáchatelia), zodpovedá každý z nich, ako keby trestný čin spáchal sám.

Nakoľko obaja obžalovaní svojim konaním naplnili všetky znaky žalovanej skutkovej podstaty obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona v

spojení s § 138 písm. a/ Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona, uznal ich súd vinnými v zmysle podanej obžaloby.

Súd pri ukladaní druhu a výmery trestu obom obžalovaným postupoval diferencovane u každého z obžalovaných. Obaja obžalovaní boli uznaní vinnými z obzvlášť závažného zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Trestného zákona, kde zákonodarca stanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od desať do dvadsať rokov.

U obžalovaného Q. B. súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, ktoré by mali vplyv na ukladanie trestu. Na druhej strane to, že už bol v minulosti pre trestný čin odsúdený, zohľadnil súd ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný Q. B. spáchal žalovaný obzvlášť závažný zločin napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 26.04.2010 sp.zn. 2T/44/2010 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Bratislava zo dňa 01.07.2010 sp.zn. 4To/87/2010 bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1 Tr. zák.č. 300/2005 Z.z., za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, a tiež napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 10.04.2012 sp.zn. 2T/43/2012 právoplatným dňa 10.04.2012 bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák.č. 300/2005 Z.z., za ktorý mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 rokov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pričom trest uložený rozsudkom Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 26.04.2010, sp.zn. 2T/44/2010 bol zrušený. Nakoľko obžalovaný B. opätovne spáchal zločin, súd podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona tomuto zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu polovicu a mohol tak obžalovanému Jurajovi B. ukladať trest odňatia slobody od pätnásť rokov do dvadsať rokov. Pri takto stanovenom rozpätí trestných sadzieb súd uložil obžalovanému Q. B. primeraný trest odňatia slobody vo výmere 17 rokov, pričom pri ukladaní trestu súd zohľadnil aj možnosť jeho nápravy do budúcnosti v zmysle stanoviska znalca RNDr.Mgr. F. K., Phd.

Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil súd obžalovaného Q. B. podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Nakoľko pri uznaní viny z obzvlášť závažného zločinu je ukladanie ochranného dohľadu obligatórne, uložil súd obžalovanému Q. B. ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Súd sa stotožnil s návrhom znalkyne na uloženie ochranného psychiatrického liečenia ústavnou formou obžalovanému Q. B.. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že z medicínskeho hľadiska je pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť nebezpečný a poruchy správania obžalovaného B. vyžadujú psychiatrické a psychologické vedenie ako aj sledovanie za účelom redukcie agresívneho správania, zlepšenia sebakontroly a zlepšenia sociability, pričom väčší efekt u obžalovaného Q. B. bude dosiahnutý ústavnou formou liečby. Preto súd obžalovanému Q. B. uložil aj navrhnuté ochranné liečenie.

U obžalovaného Q. Y. súd nezistil žiadne poľahčujúce okolnosti podľa § 36 Trestného zákona, ktoré by mali vplyv na ukladanie trestu. Na druhej strane to, že už bol v minulosti pre trestný čin odsúdený, zohľadnil súd ako priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Trestného zákona.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že obžalovaný Q. Y. spáchal žalovaný obzvlášť závažný zločin napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava 4 zo dňa 20.05.2008, spis značky 3T 28/08 v spojení s uznesením Krajského súdu Bratislava zo dňa 07.08.2008, spis značky 2To 69/08 uznaný vinným zo spáchania zločinu vydierania podľa § 189 ods. 1, ods. 2, písm. b/ Tr.zák.č. 300/2005 Z.z., za ktorý bol odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 2 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmienečne prepustený dňa 13.05.2009 so skúšobnou dobou na 3 roky, pričom u obvineného bol nariadený výkon zvyšku trestu odňatia slobody 04.12.2012, ktorý vykonal 12.05.2014, a tiež napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Dunajská Streda zo dňa 14.08.2013, spis značky 3T 113/10 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 22.04.2014, spis značky 5To 124/13 bol uznaný za vinného zo spáchania zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr.zák.č. 300/2005 Z.z. a odsúdený na trest odňatia slobody nepodmienečne v trvaní 4 roky so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, z výkonu ktorého bol podmienečne prepustený dňa 26.09.2014 so skúšobnou dobou v trvaní 4 roky s probačným dohľadom v trvaní 2 roky. Nakoľko obžalovaný Q. Y. bol už dva krát potrestaný nepodmienečným trestom odňatia slobody za trestné činy uvedené v § 47 ods. 2 Trestného zákona, musel mu súd ukladať trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťpäť rokov. Súd nezistil u obžalovaného podmienky pre ukladanie trestu doživotia, nakoľko aj podľa záberov znalca RNDr.Mgr. F. K., Phd. je u neho možná náprava. Na

druhej strane súd nezistil žiadne okolnosti hodné osobitné zreteľa, pre ktoré by mohol obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťpäť rokov znížiť. Preto súd uložil obžalovanému Q. Y. trest odňatia slobody vo výmere dvadsaťpäť rokov.

Pre výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradil súd obžalovaného Q. Y. podľa § 48 ods. 3 písm. b/ Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s maximálnym stupňom stráženia.

Nakoľko vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že zaistené veci mačeta a sekera boli použité pri spáchaní žalovaného trestného činu a že ich vlastníkom je obžalovaný Q. Y., súd tomuto uložil aj trest prepadnutia týchto zaistených vecí.

Nakoľko pri uznaní viny z obzvlášť závažného zločinu je ukladanie ochranného dohľadu obligatórne, uložil súd obžalovanému Q. Y. ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Súd sa stotožnil s návrhom znalkyne na uloženie ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou obžalovanému Q. Y.. Z vykonaného dokazovania jednoznačne vyplýva, že z medicínskeho hľadiska je pobyt obžalovaného na slobode pre spoločnosť nebezpečný z hľadiska poruchy osobnosti. Ide o celoživotnú charakteristiku osobnosti, ktorá je riziková aj do budúcnosti v zmysle dopúšťania sa obdobného maladaptívneho konania a symptómy tejto poruchy osobnosti poruchy ako sklony k depresii, sklony k agresivite, impulzivite, prípadne sklony k užívaniu drog sú liečiteľné. Preto súd obžalovanému Q. Y. uložil aj navrhnuté ochranné liečenie.

Takto uložené tresty obžalovaným v spojení s ochrannými opatreniami sú plne v súlade s Trestným zákonom a splnia dostatočne svoju výchovnú aj ochrannú aj preventívnu funkciu.

Súd v rámci adhézneho konania rozhodoval o riadne a včas uplatnenom nároku na náhradu škody zástupcu Všeobecnej zdravotnej poisťovne, ktorý sa pripojil k trestnému konaniu s nárokom na náhradu škody na liečebných nákladoch za poškodeného vo výške 14.505,43 eur. Nakoľko výška spôsobenej škody bola v trestnom konaní preukázaná a preukázané bolo aj jej zavinenie oboma obžalovanými, zaviazal ich súd spoločne a nerozdielne k náhrade spôsobenej škody.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia, cestou Okresného súdu Bratislava IV, na Krajský súd v Bratislave.